

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. X. De eadem orationis frequentatione pro salute subditorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT X.

De eadem Orationis frequentatione pro salute subditorum.

I. *S. Papa Gregorius* jubet Prælato Regulari, ut imitetur exemplum *S. Job*, qui, cum esset vir simplex, rectus, timens Deum, ac recedens à malo; in hoc primò animi sui rectitudinem, Deique timorem sincerum legitur ostendisse, quòd pro filiis & filiabus convivantibus ipse pientissimè paterno amore sollicitus oraverit manens sobrius, holocaustumque consurgens diluculò obtulerit, ut expiaret peccata prolis inconsideratæ. Jubet quoque *S. P. N. Franciscus*, ut Ministri diluculò offerant *S. Missæ Sacrificium* pro Fratribus & subditis suis, ut postea sint expeditiores pro supportando onere sui ministerii, & audiendis causis Fratrum &c.

II. Oportet autem eum orare priùs pro suis, deinde pro suorum delictis & necessitatibus, juxta monitum Apostoli *Hebr. 7 27*. Et in hoc sequetur exemplum Christi Domini, qui *Joan. 17. 1*. priùs oravit pro se, deinde pro discipulis, dicens: *Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius clarificet te. & v. 11. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut es nos.* Qua in oratione (ut *Angelicus Doctor* advertit) Deus-Orator & Magister summus aliud non spectabat, quàm ut Capitibus atque Prælati exactiorem curam imprimeret, se sibi;

sibi que commissos per orationem commendandi Altissimo. Nulla enim, ait, necessitas inerat sibi orandi, qui simul cum Patre exaudit: instruxit autem nos in hoc & verbo, & facto. h. i. Immo in oratione Christi pro sibi servientibus aliquid amplius advertit S. Bonav. serm. 2. de Epiph. scilicet quando oravit pro se, oravit sub conditione: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste: verumtamen non sicut ego volo &c. sed orans pro nobis, dicit absolute: volo, ut ubi sum ego, & illi sint mecum, Joan. 17. hoc argumentum est magni amoris. h. i.

III. Jurat D. Paulus Magister gentium, Romanis scribens, se inter alias suæ cutæ commissas functiones, maximè orationem pro suis adhibuisse. Testis enim mihi est Deus, inquit, cui servio in spiritu meo, in Evangelio Filii ejus, quòd sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus meis. Rom. 1. 9.

IV. Cit. Alfonsus à Jesu Maria in suo Spirituali Consiliario Prælatorum disc. 1. consil. 2. orationem mutuam à Prælati & subditis exposcit, non sine pondere causæ, dum inquit: Ut autem Prælati, qui sui, & suorum progressus non incuriosus, sed studiosus vult esse, majoresque suis rogatibus vires adjungere, debet non rarò à suis subditis suffragia precum expetere, ut hac fideli & mutua, qua unus pro altero Deum exorat, servata responsione, porrigat Præsul subditis manum, ut eos à periculis eximat, operamque suam sufficiat, quâ ad san-

Etimoniam provehantur. Eius verò parentes imperio, orationibus suis obtinere conentur Praelato ad grave sustinendum, ne succumbat, gubernii pondus. De hac mutua opis inter Superiorem & subditos collatione facit mentionem D. Gregorius lib. 1. regist. epist. 24. ad finem. Dum enim nos vobis per orationis opem conjungimur, quasi ambulantes per lubricum vicissim nobis manum tenemus; fitque ex magna provisione charitatis, ut eò singulorum robustius pes figatur, quo in alterum alter innititur. *h. i.* Idem lib. 31. moral. cap. 7. in fine; quisquis pro alio intercedere nititur, sibi potius ex ipsa charitate suffragatur. *h. i.* per hoc insinuat, quòd, qui ex officio vel promisso orat pro alio, ob præstitam charitatem mereatur, ut oratio facta pro se nervosior, & impetratu fructuosior evadat apud Deum Altissimum.

V. Idem cir. Author in verba Domini Dei Exodi 32. 10. *Dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos*, ait, Moysen per suam vehementem & instantem orationem pro peccatrice gente, quasi retinuisse & impedivisse manum Dei ultricem. Et super illa verba Num. 16. 21. *Locutusque Dominus ad Moysen & Aaron ait: Separamini de medio congregationis hujus, ut eos repente disperdam*, notat, Deum quasi detineri à duobus his justis precatoribus, ne vindictam sumere inimpeditè valeat. Et S. Hieron. in cap. 13. Ezech. *Cùm dicitur, dimitte me, ostenditur, quòd tenendi habeat potestatem.* Apud eundem Prophetam lc. Deus exprobrat

exprobrat seignibus Prælatiſ, dicens; *Non aſcendiſtis ex aduerſo, neque oppoſuiſtis murum pro domo Iſrael.*

Ex hucusque dictis omnibus hanc concluſionem vel principium pro ſe reſervabit Superior Regularis, quòd, ſi quippiam fructificare intendat Religioni, & animarum ſaluti, plus confidere debeat in oratione confidentiali ad Deum, quàm in privato ingenio, vel viribus ſuis. Interim quò magis replebitur virtutibus, eò majorem confidentiam habebit ad Deum, & animoſior erit ad cauſam Dei propugnandum: ad quod Deus illi vires addet.

VI. *Harum virtutum compendium ſuggeſſit B. V. M. S. Birgitta revelat. 76. describens virtutes alicujus Regis ſeu Ducis, dicens: Ille quippe eſt Rex (tu intellige, Superior quilibet Regularis) qui in moribus ſuis eſt ſicut Job, in humilitate ſicut David, in zelo legis ut Phinees, ut Moyses in manſuetudine & longanimitate. Ille quoque eſt Dux, qui Regis exercitum regit, & informat ad prælia, qui fiduciam habet in Deo, & timorem ut Joſue; qui utilitatem Domini ſui plus querit, quàm propriam, ut Joab; qui zelum legis & commodum proximorum diligit, ut Judas Macchabeus. Talis Dux ſimilis eſt unicorni, qui acutum habet cornu in fronte, & ſub cornu lapidem pretioſum. Quid autem eſt cornu Ducis, niſi cor virile, quò pugnandum eſt fortiter? Lapis verò ſub cornu Ducis eſt charitas divina, quæ jugiter in corde manens, reddit eum ad omnia agilem, & invictum. h. i.*

Aa s

VII. S. Bo.

VII. *S. Bonav.* sollicitè admonet Prælatos Regulares, ut, si aliquem fructum in se & subditis suis facere desiderent, sint singulariter amici orationis, & maximè internæ devotionis (quod idipsum in iisdem requisivit, & quàm inaximè desideravit *S. P. N. Franciscus*. Audi Seraphici Doctoris verba cor penetrantia, in ala prima c. 3. *Cavenda est perturbatio studii devotionis, ex qua fulcitur omnis vera Religio, & omne virtutis exercitium impinguatur. Arida est omnis Religio, quæ non oleo isto saginatur. Instabilis est bonorum operum structura, quæ devota orationis frequentia non compaginatur, sicut paries lapidum sine cæmentõ. In omni Religione ubi devotionis fervor tepuerit, etiam aliarum virtutum machina incipit deficere, & propinquare ruina. h. i.*

VIII. Idem *S. Bonav.* in vita *S. P. N. Francisci* c. 8. §. 2. scribit: quòd *anxio spiritu misericordem Patrem precaretur pro filiis, instar piæ matris, parturientis, & sollicitè curantis, ut pareretur Christus in ipsis. Interim efficacem oratorem te puta, si tibi ipsi, quod oportet, persuaseris. Seneca in proverb.*

